

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 3CoE/7/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8507202345
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 07. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Šofranková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2022:8507202345.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Evy Šofrankovej a členov senátu JUDr. Gabriely Világiovej a JUDr. Mariany Muránskej v exekučnej veci oprávneného: Majetkový holding, a.s., so sídlom Staromestská 3, 811 03 Bratislava, IČO: 35 823 364, proti povinným: 1. T. V., W.. XX.XX.XXXX, M. F. T. XXXX/XXX, XXX XX L. Ľ., X. R. V., W.. XX.XX.XXXX, M. F. T. XXXX/XXX, XXX XX L. Ľ., v konaní o zaplatenie 3.189,11 eur s príslušenstvom, o odvolaní oprávneného proti uzneseniu Okresného súdu Stará Ľubovňa č. k. 4Er/268/2007 - 74 zo dňa 10.02.2022, jednomyseľne takto

rozhodol:

Zrušuje uznesenie a vracia vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Stará Ľubovňa (ďalej len „súd prvej inštancie“ alebo „exekučný súd“) napadnutým uznesením rozhodol, cit.:

„I. Súd exekúciu z a s t a v u j e.

II. Súd povinnému v 1. a 2. rade náhradu trov exekučného konania n e p r i z n á v a.

III. Súd p r i z n á v a súdnemu exekútorovi Mgr. Róbertovi Segľovi, Exekútorový úrad Prešov, so sídlom Baštová 44, 080 01 Prešov, trovy exekúcie vo výške 39,83 eur a u k l a d á oprávnenému, aby tieto trovy uhradil súdnemu exekútorovi v lehote do 15 dní od právoplatnosti tohto uznesenia.“

2. V odôvodnení uviedol, že v predmetnej exekučnej veci sa exekúcia vykonáva na základe vykonateľného exekučného titulu, ktorým je zmenkový platobný rozkaz Okresného súdu Bratislava V. č.k. 3Zm/449/2006-32 zo dňa 21.11.2006. Dňa 19.01.2016 bolo súdu doručené doplnenie návrhu na vykonanie exekúcie v súlade s ust. § 243f ods. 1 zákona č. 233/1995 Z. z. v znení zákona č. 438/2015 Z. z., v ktorom oprávnený uviedol, že základný zmluvný vzťah, zabezpečený zmenkou, nemá charakter spotrebiteľského úveru v zmysle zákona č. 258/2001 o spotrebiteľských úveroch v znení platnom v čase uzavretia úverovej zmluvy. Zabezpečený úver sa podľa názoru oprávneného spravuje zákonom č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník a zákonom č. 210/1992 Zb. o stavebnom sporení a pri vystavení dotknutej zabezpečovacej zmenky a jej prijatí veriteľom neboli porušené ustanovenia Občianskeho zákonníka o neprijateľných zmluvných podmienkach a ani iné právne predpisy upravujúce obmedzenie alebo neprípustnosť zmenky vo vzťahu so spotrebiteľom, platné ku dňu vystavenia zmenky. Oprávnený zaslal súdu doplnenie návrhu podľa § 243f ods. 1 Exekučného poriadku v zákonnej lehote. Vzhľadom na skutočnosť, že v danej veci sa exekúcia vykonáva na podklade rozhodnutia, ktorým sa priznal nárok zo zmenky proti povinnému, ktorý je fyzickou osobou, došlo k odloženiu exekúcie ex lege podľa § 243f ods.3 Exekučného poriadku. Povinnosťou exekučného súdu bolo rozhodnúť podľa § 243 ods. 6 Exekučného poriadku o zastavení exekúcie podľa § 57 ods. 1 písm. m) alebo o pokračovaní exekúcie. Posúdením doplnenia návrhu a predložených listín mal súd za nepochybné, že vymáhaný nárok vznikol v súvislosti so spotrebiteľskou zmluvou, pretože jej predmetom bolo poskytnutie peňažných prostriedkov

dodávateľom spotrebiteľom. Z celkového formátu zmluvy vyplýva, že ide o rovnaký typ, aký veriteľ používal pri poskytovaní úverov fyzickým osobám, pričom ide o zmluvy vrátane zmluvných dojednaní, ktoré boli vopred veriteľom pripravené pre veľký počet dlžníkov, ktorí pri ich uzatváraní nemohli ovplyvniť ich obsah. Zmluva uzatvorená medzi veriteľom a dlžníkom je teda typizovanou, štandardnou zmluvou. Na právny vzťah založený zmluvou aplikoval zákon č. 634/1992 Z. z. o ochrane spotrebiteľa účinný v čase uzatvorenia zmluvy, podľa ktorého spotrebiteľskými zmluvami sú zmluvy uzavreté podľa Občianskeho zákonníka, Obchodného zákonníka, ako aj všetky iné zmluvy, ktorých charakteristickým znakom je, že sa uzatvárajú vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje. Nepochybne zmluva uzatvorená medzi veriteľom a dlžníkmi je spotrebiteľskou zmluvou v zmysle zákona o ochrane spotrebiteľa, pričom tento výklad je v súlade aj s úpravou ochrany spotrebiteľa v zmysle smernice Rady 93/13/EHS zo dňa 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách.

3. Keďže vo veci sa vymáha nárok zo zmenky, mal oprávnený zákonom stanovenú povinnosť doplniť návrh na vykonanie exekúcie, pričom doplnením návrhu mal preukázať, že vymáhaný nárok zo zmenky nevznikol v súvislosti so spotrebiteľskou zmluvou alebo že sa síce vymáha nárok súvisiaci so spotrebiteľskou zmluvou, ale v konaní, v ktorom bol vydaný exekučný titul, bolo prihliadnuté na prípadné neprijateľné zmluvné podmienky, obmedzenie alebo nepripustnosť použitia zmenky alebo rozpor s dobrým mravmi alebo so zákonom, t. j. že vo veci nie je daný dôvod na zastavenie exekúcie podľa § 57 ods. 1 písm. m) EP v znení účinnom do 31.03.2017. Zo zmluvy o mimoriadnom medziúvere a stavebnom úvere vyplýva, že bola uzatvorená medzi právnym predchodcom oprávneného, spoločnosťou Prvá stavebná sporiteľňa, a. s. ako veriteľom, povinným v 1. rade ako stavebným sporiteľom - dlžníkom a povinným v 2. rade ako spoludlžníkom - ďalším dlžníkom. Predmetom zmluvy bolo poskytnutie mimoriadneho medziúveru vo výške 100.000,- Sk (3.319,39 eur), pričom po pridelení cieľovej sumy zmluvy o stavebnom sporení, na základe ktorej bol mimoriadny medziúver poskytnutý a súčasne pri dodržaní všetkých zmluvných podmienok ako aj Všeobecných podmienok pre zmluvy o stavebnom sporení sa mimoriadny medziúver zmenil na stavebný úver pod číslom 2619791 0 01 vo výške cca 55.000,- Sk (1.825,67 eur) s tým, že presná výška stavebného úveru sa rovná rozdielu cieľovej sumy a nasporenej sumy pri pridelení cieľovej sumy zmluvy o stavebnom sporení. Z čl. II. zmluvy o úvere vyplýva úroková sadzba mimoriadneho medziúveru 6,99 % ročne ku dňu uzatvorenia zmluvy, poplatok za spracovanie medziúveru vo výške 3.000,- Sk (99,58 eur), poplatok za vydanie biankozmenky dlžníkom veriteľovi 500,- Sk (16,60 eur), oprávnenie veriteľa vyrubovať dlžníkovi poplatok za vedenie úverového účtu v zmysle platného Sadzobníka poplatkov, pričom prvý poplatok bol vo výške 400,- Sk (13,28 eur). Dlžník sa zaviazal do nasporenia 45 % cieľovej sumy vkladať na účet zmluvy o stavebnom sporení pravidelné mesačné vklady minimálne vo výške 700,- Sk (23,24 eur). Súčasne sa dlžník zaviazal do pridelenia cieľovej sumy zmluvy o stavebnom sporení splácať úroky z mimoriadneho medziúveru pravidelnými mesačnými splátkami vo výške 583,- Sk (19,35 eur). Dlžník sa tiež zaviazal uhradiť plnú výšku stavebného úveru vrátane úrokov vo výške 4,70 % ročne pravidelnými mesačnými splátkami vo výške 778,- Sk (25,82 eur). Podľa čl. II. zmluvy za spracovanie medziúveru vyrubuje veriteľ dlžníkovi poplatok vo výške 99,58 eur (3.000,- Sk) a ak vydá dlžník veriteľovi biankozmenku, vyrubuje sa mu poplatok 16,60 eur (500,- Sk) a za vedenie úverového účtu bude veriteľ vyrubovať dlžníkovi poplatok v zmysle platného Sadzobníka poplatkov, pričom prvý poplatok za vedenie úverového účtu vo výške 13,28 eur (400,- Sk) je splatný podľa platného sadzobníka poplatkov s prvou splátkou úrokov z mimoriadneho medziúveru. Uvedené poplatky boli dojednané, resp. veriteľom určené, v rozpore s požiadavkou dobrých mravov na ujmu spotrebiteľa, nakoľko poplatkom chýba hospodárska ekvivalencia vo vzťahu veriteľ a dlžník. Oprávnený nepreukázal a zo zmluvy ani nevyplýva, za aké konkrétne služby poskytnuté veriteľom má vlastne dlžník uvedené poplatky platiť. Zmluvné dojednanie o poplatku za spracovanie medziúveru bez uvedenia akýchkoľvek práv a povinností, pričom nie je zrejím jeho funkcia, je dojednaním neurčitým a nezrozumiteľným. Spracovanie úveru predstavuje administratívnu činnosť veriteľa, ktorá logicky súvisí s jeho predmetom podnikania a poplatok tak slúži veriteľovi len na úhradu jeho administratívy a za uplatnenú protihodnotu nie je spotrebiteľovi poskytovaná žiadna služba, resp. benefit. Rovnako to platí aj o poplatku za vedenie úverového účtu. Z dojednaní o tomto poplatku tiež nemožno zistiť, aké činnosti, resp. služby poskytnuté spotrebiteľovi, sú týmto poplatkom spoplatnené. Pre spotrebiteľa je neprijateľné spoplatňovanie úkonov a služieb dodávateľa, ktorými spotrebiteľovi neposkytuje skutočné protiplnenie, ale naopak tieto sú poskytované a vykonávané vo vlastnom záujme dodávateľa. Uvedené poplatky neboli dojednané individuálne, ale boli veriteľom v zmluve dlžníkovi určené a spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Táto nerovnováha sa ešte výraznejšie prejavuje pri poplatku za vydanie biankozmenky,

ktorý veriteľ určil dlžníkovi pre prípad, že mu dlžník vydá biankozmenku. Súd nemal pochybnosti, že vystavenie biankozmenky bolo v prospech veriteľa, jej vystavením však veriteľ neposkytol spotrebiteľovi žiadnu službu, naopak vystavením zmenky poskytol dlžník veriteľovi zabezpečenie jeho pohľadávky zo zmluvy, pričom veriteľ mu za to určil zaplatiť poplatok. Súd považoval zmluvné dojedania o uvedených poplatkoch za neprijateľné podmienky spotrebiteľskej zmluvy (§ 53 ods. 1 OZ).

4. V zmysle čl. VII. bod 6. zmluvy odstúpením od zmluvy nezaniká ani právo veriteľa požadovať zmluvne dohodnuté úroky až do zaplatenia celej pohľadávky. Právna úprava odstúpenia od zmluvy obsiahnutá v Občianskom zákonníku je pre spotrebiteľa výhodnejšia a tejto výhodnejšej úpravy sa spotrebiteľ vzdať nemôže. Ustanovenie čl. VII. bod 6. zmluvy vychádzajúce z úpravy odstúpenia od zmluvy obsiahnutej v Obchodnom zákonníku, podľa ktorej má spotrebiteľ plniť zmluvné povinnosti aj napriek odstúpeniu od zmluvy, je upravené pre povinných nevýhodnejšie oproti úprave v § 48 Občianskeho zákonníka v spojení s § 54 ods. 1 a § 457 Občianskeho zákonníka. Ak nastal stav, kedy spotrebiteľ už nemá právny titul mať peňažné prostriedky u seba a tieto užívať, niet dôvodu ani nato, aby veriteľ inkasoval úroky, ktoré by mu patrili výhradne za stavu oprávnenej držby prostriedkov spotrebiteľom (porovnaj rozsudok Krajského súdu v Prešove vo veci sp. zn. 2CoE/62/2020, 27CoE/11/2018, 21CoE/18/2018). Ďalšie odchýlenie od právnej úpravy obsiahnutej v § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka v spojení s § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka videl súd v 10. bode čl. VII. zmluvy, podľa ktorého v prípade odstúpenia od zmluvy sa splatná istina, nezaplatené úroky a poplatky zúčtujú do jednej sumy, ktorá sa ďalej úročí v súlade s bodom 8. čl. VII. zmluvy. Úroky z omeškania neprináležia aj zo zmluvných úrokov, pretože by tak išlo o nárok na príslušenstvo z príslušenstva, čo je v rozpore s § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka. Uplatnenie si príslušenstva pohľadávky z príslušenstva pohľadávky, ktorými riadne úroky sú, zákon nepredpokladá (porovnaj rozsudok NS ČR sp. zn. 35Odo/101/2002 zo dňa 24.03.2004). V opačnom prípade by na ťarchu spotrebiteľa dochádzalo k dvojnásobnému zaťažaniu a to jednak v podobe úrokov z úveru, ako aj úrokov z omeškania, čo by spôsobovalo značnú nerovnováhu vo vzťahoch medzi účastníkmi. V danom prípade je dojednanie, ktorého obsahom je platenie dohodnutých úrokov až do zaplatenia istiny pre spotrebiteľa nevýhodné a jeho postavenie sa tým jednoznačne zhorší. Z tohto dôvodu potom dojednanie, ktorým sa dlžník - spotrebiteľ zaviazal platiť dohodnuté úroky až do úplného zaplatenia istiny po vyhlásení predčasnej doby splatnosti úveru, spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Takéto dojednanie je teda porušením ustanovenia § 53 ods. 1 OZ. Z uvedených dôvodov obsahuje predmetná úverová zmluva neprijateľné podmienky, preto súd v danom prípade vzhľadom na zastavenie exekúcie podľa § 57 ods. 1 písm. m) EP v znení účinnom do 31.03.2017.

5. Zákonodarca stanovil oprávnenému povinnosť v prípade, ak sa vedie exekučné konanie proti fyzickej osobe na podklade rozhodnutia, ktorým sa priznal nárok zo zmenky preukázať, že nejde o nárok, ktorý vznikol v súvislosti so spotrebiteľskou zmluvou alebo v prípade, ak sa jedná o nárok zo zmenky, ktorý vznikol v súvislosti so spotrebiteľskou zmluvou preukázať, že v konaní, v ktorom bolo vydané rozhodnutie, ktoré je podkladom na vykonanie exekúcie, bolo prihliadnuté na neprijateľné zmluvné podmienky, obmedzenie alebo neprípustnosť použitia zmenky, alebo rozpor s dobrými mravmi alebo so zákonom. Z § 243f ods. 4 Exekučného poriadku vyplýva, že dôvody na zastavenie exekúcie podľa § 57 ods. 1 písm. m) sa prezumujú, ak sa nepreukáže opak, pričom dôkazné bremeno preukázať neexistenciu dôvodov na zastavenie exekúcie podľa § 57 ods. 1 písm. m) Exekučného poriadku má oprávnený. V danom prípade však podľa názoru súdu oprávnený neunesol dôkazné bremeno a nepreukázal, že nie sú dané dôvody na zastavenie exekúcie podľa § 57 ods. 1 písm. m) Exekučného poriadku. Vzhľadom na uvedené skutočnosti a citované zákonné ustanovenia, súd exekúciu zastavil podľa § 57 ods. 1 písm. m) s poukazom na ust. § 243f ods. 4 a 6 EP v znení účinnom do 31.03.2017.

6. O náhrade trov exekučného konania medzi účastníkmi tohto konania súd rozhodol postupom podľa ustanovenia § 256 ods. 1 CSP tak, že povinnému v 1. a 2. rade náhradu trov konania nepriznal. Oprávnený procesne zavinil zastavenie exekučného konania tým, že podal nedôvodný návrh na začatie exekúcie, keďže nedisponoval spôsobilým exekučným titulom na jej vykonanie, preto oprávnený by v zásade mal povinným nahradiť trovy konania. Povinní si však žiadne trovy konania neuplatňovali a zároveň z obsahu spisu nevyplýva, že by im vôbec nejaké trovy v tomto konaní vznikli, preto súd rozhodol tak, že im náhradu trov konania nepriznal.

7. O trovách exekúcie rozhodol súd v súlade s citovanými ustanoveniami § 196 EP a § 200 ods. 5 EP v znení účinnom do 31.03.2017, pričom na ich náhradu súd zaviazal v zmysle § 203 ods. 1 EP v znení účinnom do 31.03.2017 oprávneného.

8. V zákonom stanovenej lehote podal odvolanie proti uzneseniu odvolanie, ktoré odôvodnil ust. § 365 ods. 1 písm. b), f) a h) CSP. Pod nesprávnym procesným postupom súdu, ktorý znemožňuje oprávnenému ako účastníkovi exekučného konania realizáciu jemu patriacich procesných oprávnení v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, je potrebné rozumieť aj prípad, kedy súd exekúciu zastavil, ak neboli splnené zákonom stanovené podmienky. Obdobne to platí, ak súd zastavil exekúciu v celom rozsahu, hoci ju v zmysle zákona mal zastaviť len v časti. Poukázal na rozhodnutia Najvyššieho súdu SR, z ktorých vyplýva, že v prípade zastavenia exekúcie podľa § 57 ods. 1 písm. m) Exekučného poriadku účinného do 31.03.2017 v spojení s § 243f ods. 4 Exekučného poriadku je povinnosťou exekučného súdu vyhodnotiť, v akej miere je uplatnený nárok zo zmenky primeraný a nad tento rámec vymoženie nároku nepripustiť. Poukázal na názor Ústavného súdu SR uvedený v náleze sp. zn. II. ÚS 299/2019 zo dňa 20.09.2020, v zmysle ktorého má exekučný súd zastaviť exekúciu len v časti, v ktorej sa vymáha plnenie z neprijateľných zmluvných podmienok, nie automaticky celú exekúciu. Navrhol, aby odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

9. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) príslušný na rozhodnutie o odvolaní (§ 34 CSP) vzhľadom na včas podané odvolanie, preskúmal napadnuté rozhodnutie, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 379 a nasl. CSP, bez nariadenia pojednávania (§ 385 CSP a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie oprávneného je dôvodné.

10. Podľa § 41 ods. 1 zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov účinnom v čase začatia exekučného konania, exekučným titulom je vykonateľné rozhodnutie súdu, ak priznáva právo, zaväzuje k povinnosti alebo postihuje majetok.

11. Podľa § 39 ods. 4 zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov účinnom do 31. 01.2017 (teda i v čase rozhodovania súdu prvej inštancie), v návrhu na vykonanie exekúcie na podklade rozhodnutia, ktorým sa priznal nárok zo zmenky proti povinnému, ktorý je fyzickou osobou oprávnený opísať aj rozhodujúce skutočnosti týkajúce sa vlastného vzťahu (s povinným). Skutočnosti podľa prvej vety je povinný opísať aj oprávnený, ktorý svoje právo preukazuje nepretržitým radom indosamentov. K návrhu na vykonanie exekúcie sa pripoja dôkazy, ktoré tieto skutočnosti osvedčujú.

12. Podľa § 57 ods. 1 písm. m), ods. 2, 3, 4 vyššie citovaného zákona, exekúciu súd zastaví, ak m) rozhodnutie, ktoré je podkladom na vykonanie exekúcie, bolo vydané v konaní, v ktorom sa uplatňoval nárok zo zmenky a vyšlo najavo, že vymáhaný nárok vznikol v súvislosti so spotrebiteľskou zmluvou a nebolo prihliadnuté na 1. neprijateľné zmluvné podmienky, 2. obmedzenie alebo neprípustnosť použitia zmenky, alebo 3. rozpor s dobrými mravmi alebo so zákonom.

13. Exekúciu môže súd zastaviť aj vtedy, ak to vyplýva z ustanovení tohto alebo osobitného zákona. Ak sa exekúcie týka niektorý z dôvodov zastavenia len sčasti alebo ak sa exekúcia vykonala v širšom rozsahu, než stačí na uspokojenie oprávneného, exekúcia sa zastaví len čiastočne. Exekútor je povinný predložiť vec súdu bezodkladne po tom, ako nadobudne pochybnosti alebo zistí, že sú dôvody na zastavenie exekúcie alebo čiastočné zastavenie exekúcie.

14. Podľa § 243f (prechodné ustanovenia k úpravám účinným dňom vyhlásenia) ods. 1, 3, 4, 5, 6 vyššie citovaného zákona, v exekučných konaniach, ktoré sa začali pred účinnosťou tohto zákona a v ktorých sa odo dňa účinnosti tohto zákona vyžadujú pri podaní návrhu na vykonanie exekúcie náležitosti podľa § 39 ods. 4 je oprávnený povinný doplniť návrh na vykonanie exekúcie podľa § 39 ods. 4 do 30 dní odo dňa účinnosti tohto zákona.

15. Exekúcie podľa odseku 1 sa odo dňa účinnosti tohto zákona odkladajú. Ak sa v konaniach podľa odseku 1 nepreukáže opak, platí, že sú tu dôvody na zastavenie exekúcie podľa § 57 ods. 1 písm. m).

16. Ak oprávnený návrh na vykonanie exekúcie nedoplní v lehote podľa odseku 1, súd exekúciu zastaví.

17. Ak oprávnený návrh na vykonanie exekúcie doplní v lehote podľa odseku 1, súd preskúma či je daný dôvod na zastavenie exekúcie podľa § 57 ods. 1 písm. m), a ak exekúciu nezastaví, rozhodne o pokračovaní exekúcie.

18. Podľa § 243h ods. 1 zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov účinnom od 01. 04.2020 (teda i čase rozhodovania odvolacieho súdu), ak tento zákon v § 243i až 243k neustanovuje inak, exekučné konania začaté pred 1. aprílom 2017 sa dokončia podľa predpisov účinných do 31. marca 2017.

19. V predmetnom exekučnom konaní sa vymáhalo plnenie na základe zmenkového platobného rozkazu, ktorý vydal Okresný súd Bratislava V pod č.k. 3Zm/449/06-32 dňa 21.11.2006. Zákonodarca stanovil oprávnenému povinnosť v určenej lehote doplniť návrh na vykonanie exekúcie, a to v zmysle ust. § 243f ods. 1 Exekučného poriadku v znení účinnom od 23. 12. 2015 v tých exekučných konaniach, ktoré sa začali pred účinnosťou tohto zákona, a v ktorých sa odo dňa účinnosti tohto zákona vyžadujú pri podaní návrhu na vykonanie exekúcie náležitosti podľa ust. § 39 ods. 4 Exekučného poriadku. Oprávnený si túto svoju povinnosť splnil, keď návrh na vykonanie exekúcie doplnil v podaní doručeným exekučnému súdu dňa 19.01.2016, ktorý následne exekúciu v celosti zastavil podľa ust. § 57 ods. 1 písm. m) Exekučného poriadku, teda z dôvodu, že exekučný titul bol vydaný v súdnom konaní, v ktorom sa uplatňoval nárok zo zmenky a vyšlo najavo, že vymáhaný nárok vznikol v súvislosti so spotrebiteľskou zmluvou a nebolo prihliadnuté na: 1/ neprijateľné zmluvné podmienky, 2/ obmedzenie alebo neprípustnosť použitia zmenky, alebo 3/ rozpor s dobrými mravmi alebo so zákonom.

20. Ustanovenie § 57 ods. 1 písm. m) Exekučného poriadku nie je možné vykladať mechanicky tak, že pokiaľ vo veci konajúci exekučný súd zistí, že v konaní sa uplatňuje nárok zo zmenky a vyšlo najavo, že vymáhaný nárok vznikol v súvislosti so spotrebiteľskou zmluvou a nebolo prihliadnuté na: 1. neprijateľné zmluvné podmienky, 2. obmedzenie alebo neprípustnosť použitia zmenky, alebo 3. rozpor s dobrými mravmi alebo so zákonom, tak tieto zistenia sú automaticky dôvodom na zastavenie exekúcie v celom rozsahu, pretože pokiaľ neprijateľnú podmienku je možné kvantifikovať, t.j. oddeliť od ostatných nárokov zo zmenky, uplatňovaných na základe exekučného titulu v exekúcii, je potrebné v záujme spravodlivého posúdenia veci nepripustiť exekúciu len tej časti nároku uplatneného zo zmenky, ktorá má svoj pôvod v neprijateľnej zmluvnej podmienke. Typicky tomu tak bude pri zmluvných podmienkach, ktoré zakladajú povinnosť platiť určitý poplatok, úrok, sankciu a podobne.

21. Vychádzajúc z princípu preferencie platnosti právneho úkonu pred jeho neplatnosťou (napr. I. ÚS640/2014), preto pri posudzovaní nárokov zo zmenky, ktorá vznikla v súvislosti so spotrebiteľskou zmluvou, je potrebné mať na pamäti, že ide o judikovaný nárok, a že zmenka bola vystavená v súvislosti s reálne poskytnutým plnením alebo službou. Preto by bolo ústavne neudržateľné a nespravodlivé, ako aj v rozpore s čl. 20 ods. 1 Ústavy SR, ak by v takomto prípade oprávnený, v exekučnom konaní disponujúci riadnym exekučným titulom, nedostal príležitosť súdnou cestou vymôcť protihodnotu za reálne poskytnuté plnenie alebo službu len z toho dôvodu, že akcesoricky k hlavnému záväzku zmluvne dojednal ďalšie kvantifikovateľné a reálne oddeliteľné nároky, ktoré svojou povahou sú neprijateľné, a preto sa im súdna ochrana neposkytuje, čo konštatoval Ústavný súd SR vo svojom náleze v konaní pod sp. zn. II. ÚS 299/2019-44 zo dňa 20. 02. 2020. Inými slovami, ak aj exekučný súd zistil, že došlo k uplatneniu neprijateľnej podmienky v rámci uplatnenia nárokov zo zmenky, tak mal zastaviť exekúciu len v tej časti uplatneného nároku, v ktorej došlo k navýšeniu nároku v dôsledku uplatnenia takejto neprijateľnej podmienky, teda mal exekúciu zastaviť len v časti a nie v celku. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na časť odôvodnenia uznesenia exekučného súdu, v ktorej identifikoval neprijateľné podmienky spotrebiteľskej zmluvy spočívajúce v dojednaniach rôznych poplatkov.

22. Zo strany exekučného súdu tak došlo k pochybeniu, pre ktoré bolo potrebné odvolaním napadnuté uznesenie o zastavení exekúcie zrušiť a vec vrátiť exekučnému súdu na ďalšie konanie. V rámci tohto konania exekučný súd ako súd prvej inštancie opätovne posúdi splnenie podmienok pre zastavenie exekúcie a v rámci tohto posúdenia sa bude opätovne zaoberať skutočnosťou, či tieto podmienky existujú, či odôvodňujú zastavenie exekúcie v celosti, prípadne len v tej časti, ktorá je reálne oddeliteľná

a svojou povahou spĺňa neprijateľnú zmluvnú podmienku spotrebiteľskej zmluvy, ktorú bude potrebné konkrétne pomenovať a definovať.

23. V neposlednom rade odvolací súd dáva do pozornosti exekučného súdu ďalšie jeho pochybenie spočívajúce v tom, že o zastavení exekúcie rozhodol takpovediac od stola bez toho, aby k zamýšľanému právnomu posúdeniu o neprijateľnosti zmluvných podmienok sťažovateľka mohla vyjadriť a poskytnúť svoje právne argumenty. Toto pochybenie bude potrebné v priebehu ďalšieho konania odstrániť a účastníkov konania oboznámiť s prípadnou existenciou neprijateľných zmluvných podmienok (ich konkrétnym pomenovaním a definovaním) a zamýšľaným právnym posúdením tak, aby mali priestor a možnosť sa k nemu vyjadriť, resp. uplatniť svoje argumenty.

24. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti a s poukazom na vyššie citované ustanovenia odvolací súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia, t.j. v zmysle zrušil odvolaním napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie o zastavení exekúcie a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

25. Rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods.2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).